

Medlem henlede Dpmærksomheden. Jeg har en fuld og levende Overbevisning om, at man ved at give Vedtægter for den offentlige Prostitution, forinden man har skaffet sig Lovregler, der hjemle den fornødne Kontrol, med hvad man kalder den hemmelige Prostitution, vil gjøre det Onde, som finder Sted nu, meget værre og farligere, end det er nu. Hvad i Øvrigt Sagen selv angaar, er det gaet mig, som jeg forudsætter, det er gaet de andre ærede Tilhørere, at jeg med stor Dpmærksomhed har fulgt det Foredrag, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Vænger) aabnede Forhandlingen i Dag. Efter den Interesse, som Sagen har for mig, skulde det være mig overordentlig hjært, om det maatte kunne lykkes ved det ærede Medlems Bistand at give Lovforslaget, saaledes som det foreligger, en Udvildelse i den af ham antydede Retning. Det skulde være mig saare hjært med andre Ord, om man i det, han kaldte første Affnit, og da navnlig i § 1, 3die Stykke, kunde faae indsat en Bestemmelse, som gjorde det muligt at tage forebyggende Forholdsregler mod den Smitte, som kunde paaføres ad den Wei, som han paapegede, altsaa den Smitte, som kan paaføres, uden at nogen Kjønnsforbindelse finder Sted. Jeg kan ikke negte, at jeg tror, det er en særlig vanskelig Opgave, man der stiler imod; men jeg vil paa ingen Maade fraraade, at man giver sig i Kast med Opgaver, selv om de synes at være vanskelige at løse. Det er en Selvfølge, at for saa vidt Justitsministeriet skulde kunne yde nogen Hjælp under saadanne Bestræbelser, vil jeg fra min Side gjøre, hvad jeg kan, med den størst mulige Beredvillighed. Med Hensyn til det, som det ærede Medlem kaldte det andet Affnit af Lovforslaget, var det jo egentlig kun meget faa Grundringer, som han fremsførte. Naar det ærede Medlem udtalte, at det maaske vel maatte erkjendes nødvendigt at lade foretage Lægeundersøgelse i flere Tilfælde lige over for forskjellige Fruentimmer, men at saadanne Bestemmelser i alt Fald maatte erkjendes at være meget haarde, og at der derfor var Opfordring til at mildne Bestemmelserne i deres Udførelse, saa vidt som muligt, da ved det ærede Medlem, at jeg i denne Henseende ganste deler hans Følelser. De ærede Medlemmer, som overhovedet have sskænket denne Sag nogen Dpmærksomhed ved dens Forhandling i det andet Thing, ville vide, at jeg netop der har søgt at hævde lige over for modstaaende Anskuelser, at der burde i denne Sag tages særligt Hensyn til Personligheden. De ærede Medlemmer vilde navnlig have været opmærksomme paa, at den endelige Affattelse af § 2, sidste Punktum, er bleven, som den er, ifølge et Endringsforslag, som jeg stillede ved Sagens 3die Behandling, og som navnlig gik ud paa at forstaae usfyldig Mistænkte for den Undersøgelse, hvorom der her er Spørgsmaal. Betingelsen for en Lægeundersøgelse, hvor Paagjældende ikke er dømt, er nu efter § 2 til min

store Tilfredsstillelse bleven den, at hun dog selv har vedgaaet at have søgt Erhverv ved Utugt, eller i alt Fald selv har givet sit Samtykke til Undersøgelsen. For saa vidt forekommer det mig, at det fremtræder som mindre paatrængende nødvendigt at indføre saadanne Humanitets- eller Moderationsbestemmelser, som den ærede Raler antydede, og det er mig for saa vidt en Beroligelse, at det er mindre paatrængende nødvendigt, idet, som den ærede Raler selv erkjendte, vi for Diebliffet ikke i Danmark ere i Stand til at stille de fornødne kvindelige Kapaciteter til Raadighed i den Retning. Hvis man vil affatte Bestemmelsen saaledes, at man holder sig den Udvei aaben, at naar de fornødne kvindelige Kræfter komme tilstede, disse da skulle kunne benyttes, kan jeg selvfølgelig ikke have Noget derimod at erindre. Naar de to ærede Ralere særlig fremhævede Betalingsbestemmelserne i § 8 og omtalte den Betaling, som der er foreskrevet, som urimelig lav, saa kan jeg dertil ogsaa kun sige, at jeg ifølge min Opfattelse i og for sig Tritet kan have at erindre imod, tvertimod med Glæde skal hilse enhver Forhøielse af Betalingen, som det ærede Thing her maatte foreslaa. Det er en Forhøielse i Betalingen, der vil komme en Del af de Embedsmænd, der ere mig underlagte, til Gode, og jeg modtager med Glæde ethvert Bidrag til at forbedre de paagjældende Embedsmænds Stilling. Jeg skal nemlig tillade mig at henlede Dpmærksomheden paa, at de Ræger, hvorom der er Spørgsmaal i § 8, ere de offentlig ansatte Ræger, det er altsaa ikke private Ræger, og for saa vidt den ærede sidste Raler mindede om de saakaldte Fabrikræger, det vil sige de Ræger, der skulle foretage Undersøgelse af Børnenes Konstitution, om de overhovedet kunne taale at arbejde i Fabrikker, og for hvilken Undersøgelse der kun er bestemt en Betaling af 24 fl., saa er der altsaa ikke saa liden Forskjellighed tilstede imellem Fabrikloven og det, der her er foreslaaet i § 8. Her er Betalingen dog sat til det Dobbelte, og dernæst er det som sagt kun offentlige Ræger, hvorom der er Spørgsmaal. Dette tror jeg ogsaa meget maa tjene til Retferdiggjørelse for, at Betalingen ikke er sat høiere, end den er. Om Betalingen er uforholdsmæssig lav eller ikke, tror jeg for en væsentlig Del vil bero paa, hvor mange af disse Undersøgelser Rægen overhovedet foretager, hvor mange han kan foretage til samme Tid og paa samme Sted. So flere han kan foretage paa een Gang, desto bedre bliver Betalingen, hvorimod det er ganste sikkert, at hvis Rægen kun skal have den samme Betaling for en enkelt foresaldende Undersøgelse eller for Undersøgelser, der kunne foresalde paa langt fra liggende Steder, da bliver Betalingen ganste overordentlig ringe. Man er imidlertid gaet ud fra, at netop, fordi der er Tale om offentlige Ræger, vilde Betalingen ikke blive saa ringe, som den er bleven fremstillet, efterdi der i Reglen vil foresalde flere Undersøgelser paa